

[Poul Møller.]

mune, medens den anden må betale transportudgifter for at komme til en anden kommune og arbejde der, behandles forskelligt, at den, som kan blive hjemme i sin opholdskommune, skal slippe billigere end den, der hver eneste dag skal til en anden kommune, måske til en større by, for at kunne tjene sit brød. Denne uretfærdighed bør kunne fjernes.

Erhvervsskatten har endvidere den ulempe, at den er ved at fratage mange kommuner lysten til at holde en lav skatteprocent. Enhver besparelse i kommunen ender i, at nogle af kommunens borgere skal betale flere penge til en anden kommune. Nedsætter en kommune sine udgifter på det ene eller det andet område, ja, så er den umiddelbare følge af den erhvervskommunale beskatning, at en ikke lille del af denne kommunes borgere til gengæld skal betale mere til en anden kommune. Det berøver efterhånden kommunerne lysten til at øve en besindig administration og forsøge at holde udgifterne længst muligt nede.

Man har så sagt, at erhvervsskattens formål er at holde udflytningen nede. Nu er det egentlig mærkeligt, at vi i skattelovgivningen skal arbejde for at holde udflytningen nede, medens vi på en række andre lovgivningsområder arbejder for at gøre den så stor som muligt. Går ikke hele vor boligstøttelovgivning ud på i hvert fald på en række områder at medvirke til at få folk ud til friere omgivelser, ud til skov, ud til frisk luft, ud til parcelhuse o. s. v.? Men når det drejer sig om skattepolitiske spørgsmål, siger man, at der skal lægges stavnsbånd på dem alligevel. Igen et af disse eksempler på, at den ene hånd faktisk ikke ved, hvad den anden gør. Vi har nu i mange år levet under den erhvervskommunale beskatning, og kan vi, hånden på hjertet, sige, at den har stoppet udflytningen? Har den virket således, som centralkommunerne mener den skal virke, at den har standset udflytningen? Er sandheden ikke den, at udflytningen har teet sig fuldstændig uafhængigt af erhvervsskatten? Må vi ikke alle erkende, at det er helt, helt andre faktorer, der medfører, at folk flytter ud, end forskellen i den kommunale indkomstskat? Bilismen, de friere omgivel-

ser trækker meget mere end en smule forskel i den kommunale indkomstskat.

Det ærede medlem hr. Hans Knudsen gjorde denne forskel op for en skatteyder, der er flyttet fra København til Esbønderup, Asminderød, Nødebo eller sådan et sted og altså hver dag fik disse transportudgifter, som skal tages med i betragtning. Men endvidere skal man gøre sig klart, at vel kommer han i Esbønderup til en kommune med en lavere indkomstskatteprocent, men han kommer til gengæld til amtsskatter og kommunale ejendomsskatter af en helt anden størrelsesorden end i København, Frederiksberg og Gentofte. Hvis man endelig vil gøre forskellen op, tror jeg, man skal se på mennesker med mellemindkomster. Det er dem, der betyder noget i denne forbindelse, og ikke manden med de 200 000 kr. i indkomst, som det ærede medlem hr. Hans Knudsen omtalte, for han stikker ud af byen alligevel, hvis han har lyst til det. Det spiller ingen rolle for ham, om kommuneskatten kommer til at stige med 3 000—4 000 kr., hvis han vil ud i en villa på Strandvejen, men for mellemindkomsterne er der på grund af amtsskatterne og de kommunale ejendomsskatter ikke vundet meget ved udflytningen, når transportudgifterne yderligere kommer til.

Derfor tror jeg, vi skal se i øjnene, at erhvervsskatten er et forældet begreb, selvfølgelig endnu mere forældet, fordi de kommuner, som vil prøve på at fastholde borgerne, ikke har boliger til dem. Hvis der var rigelig plads i centralkommunerne, kunne man se anderledes på problemet, men hvis centralkommunerne skal søge at få folk til at flytte ud, er det noget urimeligt at fastholde en erhvervskommunal beskatning. Vi erkender imidlertid fra konservativ side, at centralkommunerne må have krav på en afløsningsydelse, og det er vi villige til at give dem, men de har ikke krav på et skattemæssigt stavnsbånd, som iøvrigt efter vor opfattelse ikke er noget værd.

Vi vil ikke opgive ønsket om en ophævelse af den erhvervskommunale beskatning, men vi vil medvirke til en rimelig afløsningsydelse, og i den forbindelse ligger der et brugbart forslag, udarbejdet af den højtærede indenrigsminister, i udvalget. Vi vil